

KALENDÁŘ AKCÍ

Pá	10.4.	Křížová cesta (12.00 – kostel sv. Jakuba)
So	11.4.	Adorace u Božího hrobu (12.00-17.00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	12.4.	Sbírka na mikrofony do kostela sv. Jakuba
Út	14.4.	Modlitba matek (17.00 – klášter)
Ne	19.4.	Představení dětí připravujících se na 1. sv. přijímání (9.00 – kostel sv. Jakuba)
Út	21.4.	Dětská mše sv. (17.00 – klášterní kostel)
	24.-26.4.	Diecézní ministrantské setkání
Ne	26.4.	Slavnostní mše sv. s biskupem Josefem Kajnekem (10.00 – chrám sv. Barbory)
Ne	26.4.	Sbírka na návštěvu Svatého otce
So	2.5.	Klásterfest 2 (12.00 – klášterní zahrada)
Ne	3.5.	Sbírka na bohoslovce
Út	5.5.	Dětská mše sv. (17.00 – klášterní kostel)
St	6.5.	Koncert církevního gymnázia (17.00 – kostel Matky Boží)
Čt	7.5.	Příprava na svátost nemocných (18.45 – kostel sv. Jakuba)
	7.-10.5.	Víkend pro děti z náboženství v Jiřetíně
Ne	10.5.	Společné udílení svátosti nemocných (9.00 – kostel sv. Jakuba, 8.00 – Bykán, 10.30 – Hraběšín)
Út	12.5.	Modlitba matek (17.00 – klášter)
Čt	14.5.	Setkání seniorů (16.00 – fara)
So	16.5.	Pouť v Souňově (11.00)
So	16.5.	Pouť v kostele sv. Jana Nepomuckého (18.00)
Ne	17.5.	Výročí úmrtí kardinála Berana (14.00 – mše sv. v Paběnicích)
Út	19.5.	Dětská mše sv. (17.00 – klášterní kostel)
So	23.5.	Duchovní obnova pro rodiče (pořádají sestry voršilky)
Ne	31.5.	Farní den + 15. výročí Oblastní charity Kutná Hora

Vydáno: 5. 4. 2009 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
 Kontakt: Římskokatolická farnost—arciděkanství Kutná Hora, Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01, Telefon: 327 512 115, www.khfarnost.cz

P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: januhlir@centrum.cz
 P. Pavel Tobek, tel.: 604 701 114, e-mail: p.tobek@tiscali.cz
 Pavel Jäger, tel.: 776 215 841, e-mail: pavel.jager@post.cz

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

Milí farníci,

na diecézní pastorační radě se diskutovalo o tom, jak by se církev v diecézi či farnosti měla prakticky postavit k současnému problému hospodářské krize. Padaly různé návrhy. Mě však nejvíce zaujal návrh jednoho kněze, který problém posunul do úplně jiné roviny. Už léta ve farnosti praktikují celodenní adorace ve všední den a každým rokem mají minimálně dvoje křtiny lidí, kteří „náhodou“ zavítali do otevřeného kostela. Navrhoval tedy, že je třeba více „otevřít kostely“, aby měli lidé možnost jakékoliv krize (nejen finanční) řešit v tichu před svatostánkem. Nápad jednoduchý, laciný a také praktický. Pro někoho možná příliš duchovní, ale určitě inspirující a pro člověka důležitý.

Vždyť je to právě Ježíš Kristus, který překonal největší krizi a trauma lidského života (hřích a smrt). Každý z nás potřebuje osobně zakusit, že Kristus má moc nás nejen v těžkostech posílit, ale také nám může ukázat cestu z temnoty „hrobu“ ke vzkříšení. Nebojme se tedy v těchto dnech Svatého týdne trávit více času v blízkosti Kristova kříže či adorat u jeho hrobu. Možná je to ta nejlepší rada, jak nalézt cestu ze své osobní krize či těžkosti a na svém vlastním životě poznat pravdivost Pavlových slov: „Jestliže jsme s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že společně s ním také budeme žít.“ (Řím 6,8)

Požehnané chvíle v blízkosti ukřižovaného a vzkříšeného Krista vám přeje

P. Jan Uhlíř

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY V KUTNÉ HOŘE

Zelený čtvrtek	18.00	Kostel sv. Jakuba
Velký pátek	12.00	Křížová cesta Kostel sv. Jakuba
	16.00	Kostel sv. Jakuba
Velikonoční vigilie	12.00–17.00	Adorace Kostel sv. Jakuba
	20.30	Kostel sv. Jakuba
Slavnost Zmrtvýchvstání	7.00	Kostel sv. Jakuba
	9.00	Chrám sv. Barbory
	18.00	Kostel Matky Boží

KLÁŠTERFEST 2

Druhý ročník Klášterfestu proběhne **v sobotu 2. května 2009** na zahradě kláštera sv. Voršily. Hudební program začne **ve 12.00 hodin**. Vystoupí kutnohorské kapely KuKuKaKa, Houby s Woctem, Studená Sprcha a Vocativ, z hostů pak Koza na útesu (Praha), !On (Liberec) a Rest Day (Nové Město nad Metují).

Připraveno bude hojné občerstvení (nebude chybět prase, pivo ani limo) a doprovodný program (stánek Misijního díla, čajový koutek, prodej rukodělných výrobků studentů CG a možná i drobná dramatická vložka). **Vstupné je dobrovolné!** Pokud byste nám chtěli pomoci a přinesli nějaké buchty či cukroví, budeme vděční.

Protože řada faktorů (včetně počasí) může festival omezit nebo ohrozit, moc prosíme o modlitbu na tento úmysl. Více na www.klasterfest.estranky.cz.

Za organizaci Katka Telecká

POD ČASLAVSKOU ŠTÍHLOU VĚŽ

Podnikneme **v neděli 3. května** pouť. Časlavský kostel nepatří mezi významná poutní místa, a pokud se sem poutě konají, tak většinou buď k časlavské madoně nebo k otvoru ve zdi, kde byla nalezena část údajné lebky Jana Žižky. Důvodem květnového putování není relikvie kontroverzní postavy českých dějin, ale zasvěcení kostela svatým apoštolům Petru a Pavlu.

K aktivitám spojeným s prožíváním svatopavelského roku tak přibude další – slavení mše sv. spojené **s možností získat plnomocné odpustky**. Milovníci dějinných paradoxů jistě ocení kouzlo putování za odpustky do míst dodnes spojených s hnutím vyrostlým z jejich nesmiřitelné kritiky. Pro většinového katolíka je pochopitelně mnohem důležitější duchovní užitek s poutí spojený. Ten bývá přímo úměrný přípravě. Ať už budeme putovat pěšky,

na kolech, vlakem nebo jinak, je důležité putovat s čistým srdcem – svatá zpověď je jednou z podmínek získání odpustků a nejspíš jedinou, kterou bude obtížné splnit na místě.

Pouť má mimo jiné účastníky povznést, rozšířit jejich horizont. Existuje naděje, že zájemcům bude umožněno prožít to i fyzicky. Pokud vystoupí na věž, uvidí řadu věcí z nadhledu. Nadhled je důležitý. Občas ho potřebujeme všichni, čtenáři tohoto článku zvlášť.

P. Pavel Tobek

Vila se nachází v lese nad Paběnickým potokem, který protéká malebným údolím. Je nově opravena. Před vjezdem do nádvoří postavili manželé Dr. Ing. Eduard a Marie Viktorovi v roce 1936 kapličku s mariánským obrazem a nápisem: „Maria Panno, za náš lid v nebesích rač se přimluvit“. Obec Paběnice, která má kolem sto sedmdesáti obyvatel, se od obnovení samosprávy v roce 1990 stará o sakrální památky ve vesnici podle svých rozpočtových možností. Provedla několik oprav v místním kostele sv. Jakuba, nechala zrestaurovat sochu sv. Josefa nad kapličkou při vjezdu do bývalého hospodářského areálu jezuitů, přispěla i na opravu kostelní věže. V letošním roce je připravena generální oprava obou kapliček.

Věra Zdeňková

ZRAKOVĚ POSTIŽENÍ

V letošním školním roce Církevní gymnázium svaté Voršily přijalo ke studiu dva studenty s těžkým zrakovým postižením a začalo tak poskytovat další potřebnou a nestandardní službu.

Díky tomu jsem byla v září přijata do školy jako asistentka pedagoga a pomáhám jak vyučujícím, tak studentům, aby výuka mohla probíhat bez velkých zádrhelů a problémů. V praxi to vypadá tak, že oba chlapci mají individuální plán výuky, ve kterém se počítá s hodinami ve třídě probíhajícími naprosto běžně, ale také s jinými, kdy se každému z nich zvlášť věnuji já a kdy můžou kluci dohonit a procvičit, co nepochopili a nestihli ve třídě. Pořizuji jim strojem psané zápisky, dokud to nebudou schopni dělat sami. Když je třeba, píšeme spolu písemky nebo vypracováváme úkoly, které sami nezvládnou. Chtěli bychom, aby na konci studia byli tak samostatní, že budou schopni bez větších nesnází studovat na vysoké škole.

V podstatě se díky drobným změnám mohou účastnit plnohodnotného studia, kterého by za normálních okolností nebyli schopni. Ve třídách pro ně škola vytvořila zvětšený pracovní prostor, protože oba používají speciální pomůcky. Díky tomu mohou oba sedět se spolužáky a nejsou odtrženi od dění ve třídě. Ostatní děti se učí být k nim ohleduplné a myslet víc na to, co by kluci mohli potřebovat nebo na to, co by jim mohlo ublížit. Zdá se mi, že je to velice zdravé pro obě strany.

Oba kluci - jeden v primě a druhý v kvintě - si velice rychle zvykli, jsou tu spokojení a myslím, že na nich skoro není znát jejich vada. Pro ostatní, kdo mají jakékoliv problémy, jsou naopak příkladem toho, že když člověk chce, dokáže zvládnout i dost těžké situace. Zdá se, že tento způsob výuky je schůdný a že je možné i v dalších letech přijímat studenty se zrakovým postižením.

Musím říct, že mě moje práce velice naplňuje a že je mi v prostředí vstřícnosti a nenápadné (zato velice účinné) evangelizace moc dobře.

Martina Uttendorfská

Dne 17. května tohoto roku uplyne čtyřicet let od úmrtí kardinála Josefa Berana, pražského arcibiskupa. Tento katolický kněz se nikdy nepodřídil žádnému totalitnímu režimu, a proto byl od roku 1942 do konce II. světové války vězněn nacisty v koncentračním táboře Dachau. Po roce 1948, kdy jako pražský arcibiskup odmítl spolupráci katolické církve s komunistickým režimem, byl opět internován. Do roku 1951 v domácím vězení v arcibiskupském paláci v Praze a pak na mnoha místech v republice. Mezi lety 1957 až 1963 pobýval v naší farnosti, a to v Paběnicích. V tomto roce byl amnestován, ale Prahu měl stále zakázanou. V roce 1965 byl prohlášen kardinálem a byl mu umožněn odjezd do Říma s tím, že jeho návrat do vlasti nebude možný. V Římě se Josef Beran aktivně zapojil do církevní práce a velkou podporu věnoval věřícím v Československu.

Kardinál Beran prožil několik let v naší farnosti, aniž by věřící měli o jeho pobytu tušení. Vila v Paběnicích, kde v té době žil, byla pod nepřetržitým dohledem III. správy SNB a okresního velitelství. Vila, také označována jako zámeček, byla vystavěna v letech 1932 – 1936 jako letní sídlo úspěšného pražského podnikatele a paběnického rodáka Dr. Ing. Eduarda Viktoru. Ten od roku 1919 podnikal ve stavitelství. Vystavěl 50 kilometrů kanalizační sítě v Praze, vydláždil první nádvoří Pražského hradu a síť vozovek po celých Čechách. Postavil i celou řadu domů v hlavním městě. Kromě stavební činnosti se také věnoval projektování v oboru mostních staveb. Nejznámější je jeho projekt silničního a železničního mostu v Bechyni přes řeku Lužnici.

Do rodných Paběnic se pravidelně vracel a od druhé poloviny 20. let dvacátého století se stal jejich mecenášem. Založil tělovýchovnou organizaci Sokol, provedl generální opravu kostela sv. Jakuba, vydláždil náves a na ní nechal upravit park, vydláždil silnici přes obec, k budově místní školy přistavěl moderní tělocvičnu a sociální zázemí, pro seniory vybudoval chudobinec a na jeho udržování zakoupil v Praze dva činžovní domy, vybavil hasičský sbor novou motorovou stříkačkou a autem, zakoupil pro obec les, věnoval peníze na nábytek a knihy do místní lidové knihovny. Vypracoval projekty na stavbu měšťanky v obci a na stavbu kulturního domu. Bohužel tyto projekty už nezrealizoval, neboť komunistický režim mu jeho majetek po roce 1948 zkonfiskoval. Dožil ve skromných poměrech v Praze a zemřel v roce 1952. Pohřben je na paběnickém hřbitově.

Letní sídlo Eduarda Viktoru bylo zabráno a dáno k dispozici ministerstvu školství jako politická škola. Od roku 1957 objekt dostalo ministerstvo vnitra a 20. prosince sem byli převezeni pražský arcibiskup Josef Beran, brněnský biskup Karel Skoupý a českobudějovický biskup Josef Hlouch. Z budovy vily nesměli vycházet a pečovaly o ně dominikánky z Kongregace sv. Zdislavy. I po odchodu internovaných sloužila vila ministerstvu vnitra. Dr. Ing. Eduard Viktor neměl přímého potomka, a tak zůstala majetkem státu i po roce 1990.

Protože nejbližší kostel s patronem sv. Pavlem je kostel sv. Petra a Pavla v Čáslavi, rozhodli jsme se v **neděli 3. května** uskutečnit farní pouť. Naše společná modlitba začne v kostele v 16.30 růžencem a v **17.00 bude sloužena mše svatá** (večerní mše sv. v Kutné Hoře nebude). Pro zájemce bude od 15.30 zpřístupněna věž kostela.

Způsobů, jak se do Čáslavi dopravit, je několik: pěšky (13.30 od sv. Jakuba), na kole (14.30 od sv. Jakuba), vlakem (14.48 nebo 16.17 z KH město) či autem (v kostele se může zapsat ten, kdo je ochoten někoho svézt autem i ten, kdo by tuto službu rád využil).

P. Jan Uhlíř

SPOLEČNÉ UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

V **neděli 10. května** se bude společně udílet svátost nemocných. Aby se zdůraznila modlitba společenství za nemocné, bude se tato svátost udílet v Kutné Hoře pouze při mši sv. v **9.00 hodin v kostele sv. Jakuba**. Ve vesnických farnostech pak v **8.00 na Bykání a v 10.30 v Hraběšíně**. Tato svátost není jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života. Proto je vhodné ji přijmout i tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří. Svátost dává člověku milost Ducha Svatého: pomáhá k uzdravení, posiluje jeho důvěru v Boha, aby mohl statečně snášet utrpení a také proti němu bojovat (KKC 1499-1525).

Abychom se na svátost nemocných dobře disponovali, proběhne **ve čtvrtek 7. května v 18.45 v kostele sv. Jakuba krátká příprava**. Kromě vysvětlení liturgického obřadu se zamysleme i nad účinky svátosti.

Zájemci o svátost nemocných, zapište se, prosím, v kostele.

P. Jan Uhlíř

OSLAVTE S NÁMI POUŤ

Touto malou a srdečnou pozvánkou vás, milí spolufarníci, zveme k nám do Hraběšína na poutní bohoslužbu. Konat se bude dne **10. května v 10.30** v naší zámecké kapliče sv. Floriána, patrona hasičů.

Jak se pomaloučku přibližuje měsíc květen, začínáme u nás být jako na trní. V přípravách na slavnost nesmí být nic opomenuto - jak v domácnostech, tak v kapličce. Přemýšlíme a domlouváme se, co a jak zase v kapličce vylepšit, jak ji opět letos vyzdobit a jestli nám ty jarní kytičky, co potřebujeme na výzdobu, neodkvetou. Přes všechny obavy nás ta boží příroda nikdy nenechá na holičkách. Moc si přejeme, aby se nám společně v božím stánku hezky pobývalo. Nedejte na to, že je naše kaplička menší. Někteří věřící stojí nebo sedí na židlích v chodbě a Boží slovo slyší i tam.

Tento krásný měsíc máj je pro nás věřící nejen slavením pouti, ale také mariánských májových pobožností v kostelích a v kapličkách v naší farnosti. Po loňských zkušenostech se na ně i letos moc těšíme.

Oslavte společně s námi pouť při bohoslužbě, a také odpoledním veselím při stavění májek po celé vesnici. Těšíme se na vás na pouti v Hraběšíně!

Marie Komárková

VÝROČÍ ÚMRTÍ KARDINÁLA BERANA

V neděli 17. května uplyne 40 let od úmrtí pana kardinála Josefa Berana. Protože v letech 1957 – 1963 nuceně a tajně pobýval v třebonínské farnosti v obci Paběnice, poděkujeme za jeho život při slavnostní mši sv. **v neděli 17. května ve 14.00 hodin v kostele sv. Jakuba v Paběnicích**. Po bohoslužbě se vydáme k nedalekému místu jeho internace, kde se nejprve pomodlíme u mariánské kapličky, a poté budeme moci nahlédnout do Viktorovy vily, kde bydlel. Život pana kardinála nám přiblíží někteří pamětníci a v krátké přednášce i pan František Kolouch, který chystá knihu o jeho životě. Vzpomínka na pana kardinála Berana je příležitostí poděkovat za ty, kteří v dobách totality obstáli a zůstali věrni evangeliu i církvi.

P. Jan Uhlíř

CELONÁRODNÍ ČTENÍ BIBLE

Na počátku dubna vyjde po 15 letech překladatelské práce nový překlad Bible pod názvem „Bible, překlad 21.století“. Místo drahé a nejisté reklamní kampaně si sami čtenáři Bible zvolili knize mnohem bližší cestu její propagace a uvedení mezi lidi: veřejné čtení. A to právě v době největšího křesťanského svátku - Velikonoc.

V době od pátku 10. dubna do neděle 12. dubna 2009 bude na veřejných místech po celé České republice čtena celá Bible nebo její jednotlivé části. Účelem je poukázat na historickou a kulturní hodnotu této staré knihy, která je aktuální i v 21. století. Celonárodní čtení bude symbolicky zahájeno večerním čtením 9. dubna v pražské Betlémské kapli za účasti hostů, herců a médií. K projektu se připojilo okolo 50 měst v České republice.

V Kutné Hoře bude tato akce probíhat na velikonoční sobotu **11. dubna od 9.30 do 18.00** před Tylovým divadlem. Budeme číst vybrané pasáže z Nového zákona. Chceme i obyvatelům našeho města ukázat na hodnotu, kterou Bible má. Číst může každý kdo chce. Zveme všechny věřící i nevěřící z našeho města, aby si přišli přečíst svou stránku. Věříme, že i toto veřejné čtení může přispět ke ztišení a tím i pozhnanému prožití velikonočních svátků.

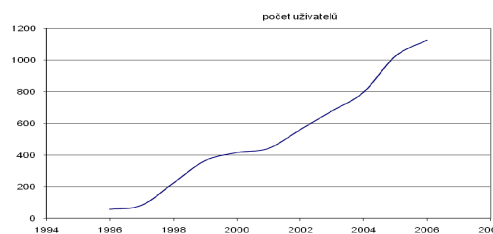
Za pořadatele Miloš Hejzlar - kazatel Církve bratrské

dobří lidé. Pokud se my, vytížené matky, sejdeme, mluvíme o tom, že nejhorší se nám jeví situace, kdy se nějakým způsobem se členy rodiny míváme v důležitých okamžicích, i když oni to třeba ani tolik nepociťují. To je pro nás velká oběť, žádný okamžik nelze zopakovat.

4. Jak se během Vašeho působení organizace rozrostla – myslím co do počtu pracovníků, středisek a jejich charakteru?

Nemohu odolat, abych neodpověděla prostě: „Takhle“.

Příkládám graf vývoje počtu uživatelů našich služeb. Dal by se přiložit i finanční vývoj a vývoj počtu pracovníků. Jsme tu především pro člověka, takže příkládám vývoj počtu uživatelů. O jednotlivých střediscích a o jejich charakteru vypovídají podrobně jiné tiskoviny.

Pro ty, kteří litují, že jsem funkci opustila, musím na tomto místě poznamenat, že jsem vedení organizace předala na přelomu roku 2004 – 2005. Další komentář je možná zbytečný, ale jsem přesvědčena, že kdybych to neudělala, následoval by nejpozději v roce 2006 strmý pád dolů – a to pravděpodobně nejen v číselně vyjádřitelných ukazatelích.

Také na tomto místě musím poděkovat paní Hylské, která v době předávání kompetencí sehrála významnou a klíčovou roli.

5. Jednoduché určitě nebylo ani získávání prostor pro charitní středis-

ka. Jaké byly peripetie v této oblasti a kde všude jste během doby sídlili?

Jsem vděčná za to, že jsme začali ve velmi prostém zařízení v domě v Seifertových sadech. Moc ráda na tu dobu vzpomínám. S nárůstem činnosti bylo potřeba samozřejmě více. V té době nám hodně pomohlo město, jak finančně tak prostory. Tehdejší zastupitelé paní Štorková a pan Dvořák patří k těm, u nichž jsme často našli oporu pro naše záměry.

Od roku 1999 je sídlo organizace registrováno stále ve středisku Maják v Čáslavské ulici (bývalý cukrovar). Vlastní správa je vykonávána z objektu bývalého ČSAD, kde je azylový dům Přístav. Myslím, že ti, kteří sledují záměry města, si dobře uvědomují, že se schyluje k další změně. Jaká bude, zatím nevím.

6. Za dobu svého působení máte jistě řadu dojmů a vzpomínek – které patří k těm nejlepším a které lze chápat jako „problémové“?

Úsměvných, dojemných i zářivých vzpomínek je hodně. Ke šťastným okamžikům patří, když se ke mně na ulici řítí děti, které dříve bydlily na Přístavu a mají potřebu mne pozdravit. Když se pracovníci radují ze smyslu své práce, když dobrovolnice děkují za to, že smějí jako dobrovolnice u nás pracovat...

Nejtěžší je, když jsem svědkem vyčerpání některých našich kolegů a nedokážu jim pomoci. Ta bezmoc je bolestnější než bezmoc, kterou pociťuji při řešení některých sociálních případů.

Děkuji za rozhovor a do další Vaší práce jako zástupkyně ředitelky a vedoucí střediska A+D klid a pohodu.

I já Vám děkuji, i Vy patříte k mým průvodcům na charitní cestě.

Rozhovor připravila Marie Bisingerová

Naše oblastní charita vstupuje do šestnáctého roku své existence. S několika otázkami jsme se obrátili na **paní Bc. Marii Mackovou**, která stála u jejího zrodu a byla po řadu let ředitelkou.

1. Vaše profese byla původně odlišná, jste absolventkou kutnohorského gymnázia a poté jste získala kvalifikaci v oboru hygiena a epidemiologie. Co Vás přimělo k tak podstatnému životnímu kroku, jakým je změna pracovního zařazení?

Důvodů ke změně profese byla celá řada. Rozhodně jsem cítila, že nechci zůstat na hygieně, práce zde byla hodně spojená s kontrolou dodržování předpisů, byl tam malý prostor pro nějaké tvůrčí konání. Byla doba po sameťové revoluci a mnozí z nás si hledali nové životní cesty.

Neměla jsem ambici být šéfovou, ale když diecézní charita vypsala výběrové řízení na regionální ředitele charity, zastihlo mě to ve chvíli, kdy moje hledání nové životní cesty dosahovalo vrcholu. Uvědomovala jsem si, že v situaci, kdy hledají ředitele, určitě i něco nabízejí a to nejen peníze, ale i informace. Myslela jsem si, že přivedu tyto zdroje do města a posunu se na pozici řadového pracovníka, což skutečně nastává vlastně až nyní po přestěhování „mého“ střediska do Tylovy ulice.

2. V čele charity jste stála jedenáct let. Jaké byly počátky Vašeho „ředitelování“, určitě se začínalo tak říkajíc „na zeleném drnu“?

To byla opravdu kuriózní situace. Byla jsem ředitelka bez organizace. Také jsem byla naivní v tom, že všichni budou rádi, že se tato aktivita tvoří. Přesto se našla řada lidí, kteří mě v mém úsilí podporovali. Hodně vzpomínám na sestru Milušku Zahradovou a v Čáslavi na paní Fírerovou, ale skutečně byla celá řada lidí, kteří chápali charitní dílo jako důležité a pomáhali mi. K věrným průvodcům mými těžkostmi patřil i P. Hronek. V té době jsem si vytvořila modlitbu: „Pane dej, ať je naše práce k tvé cti a chvále, ku prospěchu lidí a je obohacením pro naše rodiny“. Snažila jsem se na začátku využít každou příležitost pomoci, v tomto směru mi byla hodně nápomocná Jana Ehrhardtová. Z maličkostí se rodily věci větší a větší. Myslím, že Pán moji modlitbu vyslyšel.

Důležitá byla i podpora z diecézní charity, morální, finanční a v oblasti vzdělávání.

Ono se na tomto světě vlastně nic nerodí z ničeho.

3. Jak vůbec lze zvládat tak odpovědnou a náročnou práci při početné rodině?

Těžko. Bez pomoci a trpělivosti rodinných příslušníků, manžela, rodičů i dětí, bez důvěry v Boží požehnání, by to bylo úplně nereálné. Ale to není jen moje situace, je spousta jiných profesí, kde matky velkých rodin musejí hodně odevzdat. Dost takových pracovních míst je paradoxně v církvi, která klade na rodinu velký důraz. Ale je-li práce konána s poctivým úmyslem a vědomím stavovských povinností, většina těchto rodin funguje dobře a vyrůstají v nich

Mít v otázkách víry pochybnosti je vcelku přirozené. Je škoda však u těchto pochybností ustrnout. Spíše by nás měly navést k hledání odpovědi na nejasné otázky. Několikrát bylo v rámci ohlášek v kostele avizováno jakési setkávání nad katechismem. Chvilí trvalo než získalo jasnější obrysy a proto až nyní bych se je pokusil představit.

Během první schůzky jsme přemýšleli, jak často a jakou náplň by tyto hodiny měly mít. Nakonec se vytvořil systém farních „naučných střed“, kdy se bude každou středu (pravidelně) střídát zaběhnutá biblická hodina s touto hodinou katechismu. Ohledně náplně jsme se dohodli na tématech postupně vyplývajících z jednotlivých článků víry Apoštolského vyznání (např. Stvoření světa a Darwin; Představy o Mesiáši; Ježíš jako Bůh i člověk; Panenství Marie z Nazareta; Mariánská úcta a pobožnosti...) Témata jsou pojata jako samostatné celky, tedy návštěvník, který přijde nahodile, by měl získat ucelený vhled na danou část křesťanského života.

Závěrem bych zmínil věc vhodnou i pro ty, kteří na tato středeční setkání nechtějí nebo nemohou chodit. Jednotlivé myšlenky, které tam zaznějí, mají být posluchači impulzem k samostudiu. Proto bych rád doporučil dvě publikace, které nám jsou vodítkem i během setkání. Je to (přirozeně) *Katechismus* a nejpopulárnější kniha Josepha Ratzingera: *Úvod do křesťanství*. Pokud pak člověk ví, jak s nimi pracovat, jsou vděčným pomocníkem při hledání mnoha odpovědí.

Pavel Jäger

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ

Většinou se setkání ministrantů z diecéze konají jednodenní. Je to organizačně i časově jednodušší a pro mnohé i praktičtější. Přesto jsme se před třemi lety rozhodli, že zkusíme uspořádat setkání víkendové, které umožní dětem více se skamarádit, hlouběji prožít radost z křesťanského společenství i zakusit krásu společné liturgie. První víkendové setkání se konalo v roce 2005 ve Skutči a zájem i ohlasy dětí nás povzbudily k rozhodnutí, že podobné setkání budeme opakovat každé tři roky. Protože Kutná Hora nabízí pro takovéto setkání ideální podmínky (živá farnost, zázemí na církevním gymnáziu, krásné historické město,...) nebylo o místě dalšího setkání pochyb.

Letošní diecézní setkání se uskuteční **24. – 26. dubna**. Je určeno pro ministranty a ministrantky, chlapce a děvčata, od šesti do patnácti let. Chlapci budou ubytováni na Církevním gymnáziu sv. Voršily a děvčata v přílehlých klášteřích sester voršilek.

Společný program začne v pátek večer v sokolovně. Děti přivítá otec biskup Dominik Duka, poté se seznámí formou scének s historií Kutné Hory a začnou celo-

víkendovou ministrantskou soutěž. Ta bude probíhat hlavně v sobotu dopoledne a bude inspirována mottem setkání: „Budeš-li hledat moudrost jako stříbro... dojdeš k poznání Boha“ (Př 2,4-5). Formou her i katecheze budou děti uváděny do problematiky těžby a zpracování stříbra, a pomocí toho i do duchovního významu citátu. Odpoledne si každý podle zájmu vybere z bohaté nabídky programu (sport, prohlídky střelnice, dolů, chrámu sv. Barbory, tvořivé dílny, promítání, hry v přírodě...) Vyvrcholením sobotního dne bude v 16.30 společná mše sv. na klášterní zahradě (v případě deště v kostele sv. Jakuba) s Mons. Tomášem Holubem a večerní adorace v kostele sv. Jakuba (cca 20.15). Celý víkend bude zakončen v neděli mši sv. v 10.00 v chrámu sv. Barbory, kterou bude celebrovat otec biskup Josef Kajnek. Věřím, že průvod od jezuitské koleje za zvuků zvonů a bohoslužba v krásné gotické katedrále budou nejen pro ministranty hezkým a pozdnějším duchovním zážitkem.

Protože organizace takové akce není snadná, jsem všem moc vděčný za jakoukoliv pomoc, radu či modlitbu. Kdo by chtěl pomoci se zajišťováním stravy pro ministranty, ať se přihlásí u paní Hylské (tel.: 731 598 862). Ač je většina programu určena ministrantům, jste všichni srdečně zváni na sobotní mši sv. (případně na večerní adoraci) a především na slavnostní nedělní bohoslužbu do chrámu sv. Barbory v 10.00 hodin (mše sv. u sv. Jakuba bude pouze v 7.00 hodin).

Věřím, že se dětem v Kutné Hoře bude líbit a vše co konáme, přinese duchovní užitek nejen jim, ale i celé naší farnosti.

P. Jan Uhlíř

Ministranti z naší farnosti se mohou přihlásit do 14. dubna u P. Jana Uhlíře či jáhna Pavla Jägerera nebo na adrese: ministrantihk@seznam.cz

PROGRAM OSLAV 15. VÝROČÍ CHARITY A FARNÍHO DNE

Milí farníci,

zveme Vás na oslavy 15. výročí založení Oblastní charity Kutná Hora, které budou letos spojeny s farním dnem. Těšíme se, že se s Vámi setkáme v neděli **31. května 2009** na zahradě voršilského kláštera.

Začátek programu je v 13.00.

Ti, kteří po mši sv. u sv. Jakuba nepůjdou domů, se mohou hned přesunout do prostor zahrady voršilského kláštera, kde bude možnost občerstvení.

Na programu:

- divadelní představení
- koncert hudební skupiny
- představení šermířů
- výtvarné dílny středisek kutnohorské charity
- poníci ze stáje Rozárka Bykaň
- další atrakce pro děti
- od 18.00 hod. koncert vážné hudby v refektáři kláštera
- ochutnávka vín – pro zájemce, kteří se objednájí předem

Po celou dobu programu je zajištěno občerstvení, stánek s propagací Charity a výstava k 15. výročí jejího založení.

V pátek 29. května Vás také zveme na koncert čínské zpěvačky Feng Jün Song do kaple Božího Těla, hodinu ještě včas upřesníme.

Robert Otruba

DUCHOVNÍ OBNOVA MLÁDEŽE

Ve dnech 5. až 7. března jsme se (tzn. někdo ze spolčá a někdo z církevního gymnázia) zúčastnili duchovní obnovy. Odjeli jsme z kutnohorského hlavního nádraží a mířili jsme do Hlinska, odkud jsme měli jet autobusem do Jeníkova. Po neslušném zpoždění nakonec náš autobus dorazil a odvezl nás do cíle (i když ne úplně doslova, náš cíl byl o dalších pět set metrů dálej).

Po ubytování, večeři a briefingu následovala první přednáška otce Tobka. Na úvod zazněl úryvek z Lukášova evangelia o tom, jak byl Ježíš pokoušen na poušti. Tento úryvek byl, spolu s postem, ústředním tématem celé duchovní obnovy. Po přednášce jsme se odebrali rozjímat. Zpočátku nám to příliš nešlo, později po dalších přednáškách už to bylo trochu lepší.

Sobota probíhala v duchu přednášek a rozjímání (samozřejmě i jídlo bylo). Mezi nimi jsme vytvářeli křížovou cestu, o které si myslím, že se opravdu povedla a že jsme ji opravdu hluboce prožili. A poslední bod dne? Celonoční adorace...

Neděle proběhla, kromě mše svaté, v uklízející a balící náladě. Když jsme vše sbalili, vydali jsme se pěšky do Hlinska na vlak, který nás, napůl spící, odvezl domů.

Honza Hlavinka